

TRANG THƠ

Vị muối

Đã qua rồi những mùa hạ mùa đông
Cơn nóng lạnh một thời thơ bé
Ta đã đến với chân trời mới mẻ
Âm thầm hiu quạnh tiếng chân đi...

Chiều xa quê nỗi nhớ quay về
Tìm thăm thăm hồn xưa... sóng nước
Bờ bãi gần xa cánh chim chiều chao ngược
Mái tường rêu cỏ dại ướt sương trời

Tuổi thơ kia vốn đã qua rồi
Miền quê nhỏ chòng chành sóng dội
Mẹ tần tảo suốt đời lận lội
Dáng gầy in cát trắng chân trời

Ta lớn lên giữa đói nghèo và mưa bụi
Giữa tình thương giờ đã hóa mặt trời
Mẹ gìn giữ cho đời ta vị muối
Để mặn nồng ta tặng lại... Người ơi

THIÊN SƠN

Vàng trắng Đồng Lộc

* Kính tặng hương hồn mười nữ liệt sỹ TNXP ngã ba Đồng Lộc

Có mười trái tim trong đất!
Có mười vầng trăng trên đồi!
Mặt trời cứ đi qua...còn vầng trăng thì ở lại...
Trong vịnh hằng...bi tráng tuổi hai mươi!

Đồng Lộc tháng 8.2010

KIỀU THẾ HƯNG

Vườn yêu

Sao anh lặng im nhìn lên bầu trời
em thành dải mây buổi rồi
vì tinh tú tròn đêm trăng hội
vắt xiêm y ngang cành táo trong vườn

không phải Babilon
chỉ là khu địa đàng chùng cất niềm khắc khoải
để khi mặt trời đi ngủ
vẫn chiếu tia sáng buồn.

ô hay! mặt trăng gian díu rồi kìa
quầng sáng lả lơi tóc rối
cành ôliu đâu phải là huyền thoại
chỉ có ở nơi nào xa xôi

anh kết tràng hoa bằng mưa rơi
đan thêm chờ đợi
ngôi sao du mục vì đâu trốn chạy

núp dưới mặt hồ hoá giải những bóng
cây

romance!
niệm khúc đêm
tùng dấu chân ủ hạt mầm cổ tích
em không biết
Ađam và Eva
Rômêô hay Juliet
chỉ biết vườn yêu
hoa hồng nở vì bình minh thuần khiết

Sao anh còn lặng im?

LỮ THỊ MAI

